

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΤΑΞΗ ΑΠΘ

<http://panepistimiakisymparataxi.blogspot.com/>

Η θέση μας για τα μισθολογικά του κλάδου μας στην τρέχουσα συγκυρία

Το Δ.Σ. του ΕΣΔΕΠ [αποφάσισε ομόφωνα](#) στις 2 Δεκεμβρίου 2009 τα εξής:

«Η διεθνής κρίση, οι στρεβλώσεις της ελληνικής οικονομίας, το υψηλό δημόσιο χρέος και το διογκωμένο έλλειμμα συνθέτουν μια εξαιρετικά δύσκολη οικονομική συγκυρία. Στις συνθήκες αυτές, ανεξάρτητα από την αναζήτηση των παραγόντων που ευθύνονται για τις δυσμενείς εξελίξεις, οικονομικά αιτήματα μπορεί να φαίνονται υπερβολικά. Όμως οι πανεπιστημιακοί αποτελούν, αδικαιολόγητα αλλά όχι ανεξήγητα, τη μόνη από τις μεγάλες κατηγορίες κρατικών λειτουργιών που αμείβεται ακόμη με το ειδικό μισθολόγιο του 2004. Το μισθολόγιο των άλλων κατηγοριών (δικαστικοί, γιατροί, στρατιωτικοί) αναπροσαρμόστηκε τους τελευταίους 16 μήνες. Ανάλογη αναπροσαρμογή πρέπει να γίνει το συντομότερο στο μισθολόγιο των πανεπιστημιακών. Παράλληλα διεκδικούμε: (α) ενσωμάτωση των επιδομάτων στο μισθό, (β) πλήρη και αποκλειστική απασχόληση με αμοιβές αντίστοιχες των δικαστικών.»

Πάγια θέση της Πανεπιστημιακής Συμπαρατάξης είναι [η εξομίωση των αποδοχών μας με αυτές των δικαστικών λειτουργιών](#), όταν η δημοσιονομική κατάσταση της χώρας το επιτρέψει, επειδή πιστεύουμε ότι η θέση αυτή βάζει την ουσία του ρόλου μας στο κέντρο της συζήτησης. Στην παρούσα συγκυρία, ωστόσο, όπου αυτό που στην πραγματικότητα διακυβεύεται είναι η συνεχής και απρόσκοπτη καταβολή του μισθού μας εξ αιτίας της οριακής κατάστασης στην οποία έχει περιέλθει δημοσιονομικά η χώρα, το ζήτημα των μισθολογικών μας διεκδικήσεων είναι ουτοπικό να τίθεται σαν *απαίτηση*, όταν είναι βέβαιο πως μεγάλες κατηγορίες εργαζομένων με συμβάσεις έργου στο Δημόσιο θα βρεθούν σύντομα στην ανεργία. Τίθεται, όμως, σαν *άμυνα* στις σχεδιαζόμενες περικοπές μισθών και συντάξεων που γίνονται για να περιορισθεί το έλλειμμα που με απαγορευτικό κόστος καταφέρνει να χρηματοδοτεί η χώρα μας. Οι περικοπές αυτές δεν μπορεί να είναι γενικευμένες και δεν πρέπει να επιβληθούν με μηχανιστικό τρόπο.

Ο ΕΣΔΕΠ, με μια [αξιόλογη μελέτη](#) που εκπόνησε ο Αντιπρόεδρος του Δ.Σ., η οποία ενσωματώθηκε στην παραπάνω απόφαση και αξιοποιήθηκε και από την ΠΟΣΔΕΠ, κατέδειξε πως ο κλάδος μας είναι καταφανώς αδικημένος σε σχέση με τις αυξήσεις στις αποδοχές που έχουν λάβει οι ομοταγείς κλάδοι των δικαστικών, των στρατιωτικών και των γιατρών του ΕΣΥ.

	Νέο μισθολόγιο 2008-9	Αύξηση στη βάση υπολογισμού του μισθολογίου
Δικαστικοί	✓	100%
Γιατροί ΕΣΥ	✓	40%
Στρατιωτικοί	✓	25%
Πανεπιστημιακοί	✗	0%

Αν μάλιστα λάβουμε υπόψη πως οι αποδοχές μας είναι σε μεγάλο βαθμό επιδοματικές, που επιπλέον δεν εκφεύγουν της φορολόγησης, θα αντιληφθούμε πως το να σχεδιάζεται σήμερα μείωση των αποδοχών μας παραβιάζει έτι περαιτέρω την στοιχειωδώς ισότιμη μεταχείριση των ανωτέρω κρατικών λειτουργών.

Η δε σύγκριση των αποδοχών μας με αυτές των συναδέλφων μας οποιασδήποτε άλλης ευρωπαϊκής χώρας που βρίσκεται σε παρόμοια δημοσιονομική κατάσταση με τη δική μας, καθιστά άδικο και από αυτή την άποψη οποιονδήποτε σχεδιασμό περικοπών των δικών μας μισθών.

Για τους λόγους αυτούς, είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε περικοπή στις αποδοχές των Πανεπιστημιακών, με οποιοδήποτε τρόπο κι αν σχεδιάζεται να επιβληθεί. Ακόμη και τούτη τη στιγμή, όμως, θεωρούμε απολύτως επιβεβλημένη την ένταξη των επιδομάτων έρευνας και διδασκαλίας στο βασικό μας μισθό. Δεν νοείται η έρευνα και η διδασκαλία να αμείβονται με επιδόματα, τη στιγμή που είναι η κύρια απασχόληση και ο λόγος ύπαρξής μας στο Πανεπιστήμιο, ιδιαίτερα όσων είμαστε πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Κάποια στιγμή, θα πρέπει επιτέλους τα αιτήματα των εργαζομένων να εξετάζονται με κριτήρια ουσίας και κοινής λογικής και όχι με το πόσο εκβιαστική πίεση μπορούν ν' ασκήσουν στην πλάτη των συμπολιτών τους.

Στο σημείο αυτό, οφείλουμε να παρατηρήσουμε και τα ακόλουθα:

Δεν πιστεύουμε ότι στην παρούσα συγκυρία η Πανεπιστημιακή Κοινότητα πρέπει να προβάλλει τα κατά τα άλλα δίκαια αιτήματά της με τρόπο δυναμικό, όπως για παράδειγμα με το να συμμετάσχει σε απεργιακές κινητοποιήσεις. Κατ' αρχάς, διότι – γενικώς – οι απεργιακές κινητοποιήσεις του κλάδου μας έχουν φέρει, και μάλιστα στο πρόσφατο παρελθόν, τα αντίθετα ακριβώς από τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα, προκαλώντας ανεπανόρθωτη βλάβη στην αξιοπιστία μας στα μάτια της ελληνικής κοινωνίας. Δεν είναι τυχαίο που – σε σχέση με τους άλλους ομοταγείς κλάδους των κρατικών λειτουργών – οι αποδοχές μας έχουν καθηλωθεί σε τέτοιο βαθμό. Ειδικά, όμως, στην παρούσα συγκυρία, θα πρέπει να διαχωρίσουμε τη θέση μας από τις σκληρές εκείνες συντεχνιακές συγκρούσεις, που με βάση τη λογική του εκβιασμού σε βάρος του κοινωνικού συνόλου, υποθάλλουν τη νοοτροπία του “όποιος μπορεί, επιβάλλει τους όρους του”.

Αντίθετα, πιστεύουμε ότι σε τούτη τη συγκυρία οι Πανεπιστημιακοί δάσκαλοι θα πρέπει να διαδραματίσουμε το ρόλο της φωτισμένης εκείνης ελίτ που τόσο έχει ανάγκη η χώρα μας για να βγει από το αδιέξοδο πρακτικών και συμπεριφορών που την οδήγησαν στα όρια της πτώχευσης. Ας μην σπαταλήσουμε την κρίση αυτή, γινόμενοι μέρος του προβλήματος που άμεσα αντιμετωπίζει η χώρα.

Θεσσαλονίκη, 2 Φεβρουαρίου 2010